

21994A0207(02)

7.2.1994

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 33/13

ANEXA A

CONVENȚIA-CADRU A ORGANIZAȚIEI NAȚIUNILOR UNITE PRIVIND SCHIMBĂRILE CLIMATICE

PĂRȚILE LA PREZENTA CONVENȚIE,

CONȘTIENȚE că schimbările climei planetare și efectele lor adverse reprezintă un motiv de îngrijorare pentru întreaga omenire;

PREOCUPATE de faptul că activitățile umane au dus la creșterea considerabilă a concentrațiilor atmosferice de gaze cu efect de seră, că această creștere intensifică efectul de seră natural și că va rezulta, în medie, o încălzire suplimentară a suprafeței terestre și a atmosferei care ar putea afecta ecosistemele naturale și omenirea;

LUÂND ACT de faptul că la nivel mondial cea mai mare parte a emisiilor de gaze cu efect de seră au provenit și provin din țările dezvoltate, că emisiile pe cap de locuitor în țările în curs de dezvoltare sunt încă relativ reduse și că proporția emisiilor totale ale țărilor în curs de dezvoltare va crește pentru a le permite acestora satisfacerea nevoilor lor sociale și de dezvoltare;

CONȘTIENȚE de rolul și de importanța absorbanților și a rezervoarelor de gaze cu efect de seră în ecosistemele terestre și marine;

LUÂND ACT de faptul că prognoza schimbărilor climatice prezintă un număr mare de incertitudini, în special în ceea ce privește derularea lor în timp, amploarea și caracteristicile regionale;

CONȘTIENȚE de faptul că natura globală a schimbărilor climatice impune o cooperare cât mai largă posibil a tuturor țărilor și participarea acestora la o intervenție internațională eficientă și adecvată, potrivit responsabilităților lor comune, dar diferențiate, și capacităților și situațiilor lor sociale și economice respective;

REAMINTIND dispozițiile relevante din Declarația Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind Mediul, adoptată la Stockholm la 16 iunie 1972;

REAMINTIND DE ASEMENEA că, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite și cu principiile dreptului internațional, statele au dreptul suveran de a exploata propriile lor resurse, în conformitate cu propriile lor politici de mediu și de dezvoltare, și au responsabilitatea de a se asigura că activitățile desfășurate sub jurisdicția și controlul lor nu cauzează daune mediului altor state sau al zonelor care nu se află sub nici o jurisdicție națională;

REAFIRMÂND principiul suveranității statelor în cadrul cooperării internaționale pentru a face față schimbărilor climatice;

RECUNOSCÂND că statele trebuie să adopte o legislație eficientă în domeniul mediului, că normele, obiectivele de gestionare și prioritățile ecologice trebuie să reflecte condițiile de mediu și de dezvoltare în care se înscriu și că standardele aplicate de unele țări pot fi neadecvate și mult prea costisitoare din punct de vedere economic și social pentru alte țări, în special pentru țările în curs de dezvoltare;

REAMINTIND dispozițiile rezoluției nr. 44/228 a Adunării Generale din 22 decembrie 1989 privind Conferința Organizației Națiunilor Unite privind mediul și dezvoltarea și rezoluțiile 43/53 din 6 decembrie 1988, 44/207 din 22 decembrie 1989, 45/212 din 21 decembrie 1990 și 46/169 din 19 decembrie 1991 privind protecția climei mondiale pentru generațiile prezente și viitoare;

REAMINTIND DE ASEMENEA dispozițiile rezoluției 44/206 a Adunării Generale din 22 decembrie 1989 privind posibilele efecte adverse ale unei creșteri a nivelului mării asupra insulelor și a zonelor costiere, în special a zonelor costiere joase, și dispozițiile relevante din rezoluția 44/172 a Adunării Generale din 19 decembrie 1989 privind aplicarea Planului de acțiune pentru combaterea deșertificării;

REAMINTIND ÎN CONTINUARE Convenția de la Viena din 1985 privind protecția stratului de ozon și Protocolul de la Montreal din 1987 privind substanțele care epuizează stratul de ozon, astfel cum a fost modificat la 29 iunie 1990;

LUĂND ACT de Declarația ministerială a celei de-a doua Conferințe mondiale asupra climei adoptată la 7 noiembrie 1990;

CONȘTIENȚE de valoroasa activitate de analiză desfășurată de numeroase state în domeniul schimbărilor climatice și de contribuțiile importante aduse de Organizația Meteorologică Mondială, Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu și de alte organe, organizații și organisme ale Organizației Națiunilor Unite, precum și de alte organisme internaționale și interguvernamentale în cadrul schimburilor de rezultate ale cercetărilor științifice și în cadrul coordonării cercetării;

RECUNOSCÂND că măsurile necesare pentru înțelegerea schimbărilor climatice și pentru a le putea face față vor avea cea mai mare eficiență din punct de vedere ecologic, social și economic în cazul în care se bazează pe considerații științifice, tehnice și economice relevante și în cazul în care sunt continuu reevaluate având în vedere noile descoperiri din aceste domenii;

RECUNOSCÂND că diferite acțiuni întreprinse pentru a face față schimbărilor climatice își pot găsi în ele însele justificarea economică și pot contribui de asemenea la rezolvarea altor probleme de mediu;

RECUNOSCÂND DE ASEMENEA că țările dezvoltate trebuie să acționeze imediat și în mod flexibil, pe baza unor priorități clare, făcând astfel un prim pas spre o strategie de intervenție de ansamblu la nivel global, național și, în cazul în care se convine astfel, regional, care să ia în considerare toate gazele cu efect de seră, acordând o atenție corespunzătoare contribuției fiecăreia la intensificarea efectului de seră;

RECUNOSCÂND ÎN CONTINUARE că țările situate la o altitudine mică și alte țări insulare mici, țările cu zone costiere joase, cu zone aride și semiaride sau cu zone expuse inundațiilor, secetei și deșertificării, precum și țările în curs de dezvoltare având ecosisteme muntoase fragile sunt deosebit de vulnerabile la efectele adverse ale schimbărilor climatice;

RECUNOSCÂND dificultățile deosebite cu care se vor confrunta țările respective, în special țările în curs de dezvoltare, ale căror economii depind într-o măsură deosebit de mare de producția, utilizarea și exportul de combustibili fosili, ca urmare a măsurilor adoptate pentru limitarea emisiilor de gaze cu efect de seră;

AFIRMÂND că acțiunile întreprinse ca reacție la schimbările climatice trebuie coordonate cu evoluțiile sociale și economice într-o manieră integrată pentru a se evita efectele adverse asupra acestora din urmă, ținând seama de nevoile prioritare legitime ale țărilor în curs de dezvoltare, respectiv obținerea unei creșteri economice durabile și eradicarea sărăciei;

RECUNOSCÂND că toate țările și, în special, țările în curs de dezvoltare trebuie să aibă acces la resursele necesare unei dezvoltări sociale și economice durabile și că, pentru a avansa spre atingerea acestui obiectiv, va fi necesară majorarea consumului de energie al țărilor în curs de dezvoltare, ținând seama de faptul că este posibilă obținerea unei mai bune eficiențe energetice și controlarea emisiilor de gaze cu efect de seră în general, în special prin aplicarea de noi tehnologii în condiții avantajoase din punct de vedere economic și social;

HOTĂRÂTE să protejeze sistemul climatic pentru generațiile prezente și viitoare,

AU CONVENIT CELE CE URMEAZĂ:

Articolul 1

Definiții ⁽¹⁾

În sensul prezentei convenții:

1. „efecte adverse ale schimbărilor climatice” înseamnă modificări ale mediului fizic sau ale biotelor provocate de schimbările climatice și care au efecte nocive semnificative asupra compoziției, stabilității sau productivității ecosistemelor naturale și amenajate sau asupra funcționării sistemelor socioeconomice sau asupra sănătății și bunăstării omului;

2. „schimbări climatice” înseamnă schimbări de climat care sunt atribuite direct sau indirect unei activități umane care alterează compoziția atmosferei la nivel global și care se adaugă variabilității naturale a climatului observate pe parcursul unor perioade de timp comparabile;

3. „sistem climatic” înseamnă ansamblul format de atmosferă, hidrosferă, biosferă și geosferă și interacțiunile dintre acestea;

4. „emisii” înseamnă eliberarea în atmosferă de gaze cu efect de seră și/sau de precursori ai acestora într-o anumită zonă și pe parcursul unei anumite perioade;

5. „gaze cu efect de seră” înseamnă constituenții gazoși ai atmosferei, atât cei naturali, cât și cei antropici, care absorb și reemit radiația infraroșie;

⁽¹⁾ Titlurile articolelor au exclusiv rolul de a facilita lectura.

6. „organizație regională de integrare economică” înseamnă o organizație constituită din state suverane dintr-o anumită regiune, care are competențe în domeniile reglementate de prezenta convenție sau de protocoalele la aceasta și care a fost autorizată corespunzător, în conformitate cu procedurile sale interne, să semneze, să ratifice, să accepte, să aprobe sau să adere la instrumentele în cauză;
7. „rezervor” înseamnă una sau mai multe componente ale sistemului climatic care rețin un gaz cu efect de seră sau un precursor al unui gaz cu efect de seră;
8. „absorbant” înseamnă orice proces, activitate sau mecanism care îndepărtează din atmosferă un gaz cu efect de seră, un aerosol sau un precursor al unui gaz cu efect de seră;
9. „sursă” înseamnă orice proces sau activitate care eliberează în atmosferă un gaz cu efect de seră, un aerosol sau un precursor al unui gaz cu efect de seră.

Articolul 2

Obiectivul

Obiectivul final al prezentei convenții și al tuturor instrumentelor juridice conexe care ar putea fi adoptate de Conferința părților este de a stabili, în conformitate cu dispozițiile relevante ale convenției, concentrațiile de gaze cu efect de seră din atmosferă la un nivel care să împiedice orice perturbare antropică periculoasă a sistemului climatic. Este necesar ca acest obiectiv să fie atins într-un interval de timp suficient pentru ca sistemele să se poată adapta în mod natural la schimbările climatice, pentru ca producția de alimente să nu fie amenințată, iar dezvoltarea economică să se poată realiza în mod durabil.

Articolul 3

Principii

În cadrul acțiunilor întreprinse pentru îndeplinirea obiectivului convenției și pentru aplicarea dispozițiilor acesteia, părțile se ghidează, între altele, după următoarele principii:

1. Părțile trebuie să protejeze sistemul climatic în beneficiul generațiilor prezente și viitoare, pe baze echitabile și în conformitate cu responsabilitățile lor comune, dar diferențiate, și cu capacitățile lor respective. În consecință, țările

dezvoltate părți trebuie să preia inițiativa în combaterea schimbărilor climatice și a efectelor adverse ale acestora.

2. Este necesar să se țină seama de nevoile specifice și de situația specială a țărilor în curs de dezvoltare părți, în special ale celor care sunt deosebit de vulnerabile la efectele adverse ale schimbărilor climatice, precum și ale părților, în special părți țări în curs de dezvoltare, cărora convenția le-ar impune un efort disproportionat sau anormal.
3. Părțile trebuie să ia măsuri preventive pentru a anticipa, a preveni sau a diminua cauzele schimbărilor climatice și pentru a atenua efectele adverse ale acestora. În cazul în care există riscul unor perturbări grave sau ireversibile, absența certitudinii științifice absolute nu trebuie folosită drept pretext pentru amânarea unor astfel de măsuri, ținând seama de faptul că politicile și măsurile privind schimbările climatice presupun un bun raport cost-eficiență, astfel încât să asigure beneficii la nivel global la cel mai scăzut cost posibil. Pentru a atinge acest obiectiv, este necesar ca aceste politici și măsuri să țină seama de diferitele situații socioeconomice, să fie cuprinzătoare, să acopere toate sursele, toți absorbantii și toate rezervoarele de gaze cu efect de seră, să cuprindă măsuri de adaptare și să vizeze toate sectoarele economice. Inițiativele care vizează să facă față schimbărilor climatice pot face obiectul unor acțiuni comune ale părților interesate.
4. Părțile au dreptul de a promova și trebuie să promoveze dezvoltarea durabilă. Este necesar ca politicile și măsurile destinate protejării sistemului climatic împotriva schimbărilor provocate de om să fie adecvate situației specifice a fiecărei părți și integrate în programele naționale de dezvoltare, ținând seama de faptul că dezvoltarea economică este esențială pentru adoptarea măsurilor întreprinse pentru a face față schimbărilor climatice.
5. Este necesar ca părțile să coopereze pentru promovarea unui sistem economic internațional favorabil și deschis care să conducă la o creștere și la o dezvoltare durabilă a tuturor părților, în special în țările în curs de dezvoltare părți, permițându-le astfel să abordeze mai bine problemele ridicate de schimbările climatice. Este necesar ca măsurile adoptate pentru combaterea schimbărilor climatice, inclusiv cele unilaterale, să nu constituie un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificată sau restricții deghizate în domeniul comerțului internațional.

Articolul 4

Angajamente

- (1) Toate părțile, ținând seama de responsabilitățile lor comune, dar diferențiate, și de specificitatea priorităților dezvoltării lor naționale și regionale, a obiectivelor și situației lor:

- (a) elaborează, actualizează periodic, publică și pun la dispoziția Conferinței părților, în conformitate cu articolul 12, inventarele naționale de emisii antropice din surse și de absorbții prin absorbanți ale tuturor gazelor cu efect de seră nereglementate de Protocolul de la Montreal, prin metode comparabile care urmează a fi stabilite de către Conferința părților;
- (b) formulează, pun în aplicare, publică și actualizează cu regularitate programe naționale și, după caz, regionale conținând măsuri de atenuare a schimbărilor climatice, având în vedere emisiile antropice din surse și absorbțiile prin absorbanți a tuturor gazelor cu efect de seră nereglementate de Protocolul de la Montreal, precum și măsuri care să faciliteze adaptarea corespunzătoare la schimbările climatice;
- (c) promovează și susțin prin intermediul cooperării dezvoltarea, aplicarea și difuzarea, inclusiv transferul, de tehnologii, practici și procese prin care sunt controlate, reduse sau prevenite emisiile antropice de gaze cu efect de seră nereglementate de Protocolul de la Montreal în toate sectoarele relevante, inclusiv în sectoarele energiei, transportului, industriei, agriculturii, forestier și al gestionării deșeurilor;
- (d) promovează gestionarea durabilă și promovează și susțin prin intermediul cooperării conservarea și, după caz, consolidarea absorbanților și a rezervoarelor tuturor gazelor cu efect de seră nereglementate de Protocolul de la Montreal, inclusiv a biomasei, pădurilor și oceanelor, precum și a celorlalte ecosisteme terestre, costiere și marine;
- (e) pregătesc, în cooperare, adaptarea la impactul schimbărilor climatice; dezvoltă și elaborează planuri adecvate și integrate pentru gestionarea zonelor costiere, pentru resursele de apă și agricultură și pentru protecția și reabilitarea zonelor afectate de secetă și deșertificare, în special a celor din Africa, precum și de inundații;
- (f) iau în considerare, în măsura în care acest lucru este posibil, în cadrul politicilor și al acțiunilor lor sociale, economice și de mediu relevante, argumente legate de schimbările climatice și folosesc metode adecvate, de exemplu studii de impact, formulate și definite pe plan național pentru a reduce la minimum efectele adverse asupra economiei, a sănătății publice și a calității mediului, ale proiectelor sau ale măsurilor pe care le întreprind în vederea atenuării schimbărilor climatice sau a adaptării la acestea;
- (g) promovează și susțin prin intermediul cooperării cercetarea științifică, tehnologică, tehnică, socioeconomică și de alte tipuri, observațiile sistematice și dezvoltarea de arhive de date privind sistemul climatic și destinate unei mai bune înțelegeri și reducerii sau eliminării incertitudinilor privind cauzele, efectele, amploarea și desfășurarea în timp ale schimbărilor climatice, precum și consecințele economice și sociale ale diverselor strategii de intervenție;
- (h) promovează și susțin prin intermediul cooperării schimbul complet, deschis și prompt de informații științifice, tehnologice, tehnice, socioeconomice și juridice relevante privind sistemul climatic și schimbările climatice, precum și consecințele economice și sociale ale diverselor strategii de intervenție;
- (i) promovează și susțin prin intermediul cooperării educarea, formarea și sensibilizarea publicului în domeniul schimbărilor climatice și încurajează participarea cea mai largă la acest proces, inclusiv pe cea a organizațiilor neguvernamentale;
- (j) transmit Conferinței părților informații privind aplicarea, în conformitate cu articolul 12;
- (2) Țările dezvoltate părți și celelalte părți prevăzute în anexa I își asumă angajamentele specifice prevăzute în continuare:
- (a) fiecare dintre aceste părți adoptă politici naționale⁽¹⁾ și ia măsurile corespunzătoare pentru atenuarea schimbărilor climatice, prin limitarea emisiilor sale antropice de gaze cu efect de seră și prin protejarea și consolidarea absorbanților și a rezervoarelor sale de gaze cu efect de seră. Aceste politici și măsuri vor demonstra că țările dezvoltate iau inițiativa modificării tendințelor pe termen lung ale emisiilor antropice în conformitate cu obiectivul prezentei Convenții, recunoscând că revenirea până la sfârșitul acestui deceniu la nivelurile anterioare de emisii antropice de dioxid de carbon și de alte gaze cu efect de seră nereglementate de Protocolul de la Montreal ar contribui la o astfel de modificare și ținând seama de diferențele dintre aceste părți în ceea ce privește punctele lor de plecare, abordările, structura lor economică și baza de resurse, de nevoia de a menține o creștere economică puternică și durabilă, de tehnologiile disponibile și de alte circumstanțe individuale, precum și de necesitatea unei contribuții echitabile și adecvate a fiecăreia dintre aceste părți la eforturile globale pentru atingerea acestui obiectiv. Aceste părți pot pune în aplicare astfel de politici și măsuri în cooperare cu alte părți și pot ajuta alte părți să contribuie la îndeplinirea obiectivului convenției și în special a celui prevăzut la această literă;

(1) Aici fiind incluse politicile și măsurile adoptate de organizațiile regionale de integrare economică.

- (b) în scopul promovării progresului în această direcție, fiecare dintre părți comunică, în conformitate cu articolul 12, în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a convenției pentru ea și, în continuare, în mod periodic, informații detaliate privind politicile și măsurile sale prevăzute la litera (a), precum și previziunile care rezultă din acestea în ceea ce privește emisiile antropice din surse și absorbția prin absorbanți a gazelor cu efect de seră nereglementate de Protocolul de la Montreal pentru perioada prevăzută la litera (a), în vederea revenirii, individual sau în comun, la nivelurile lor din 1990 ale acestor emisii antropice de dioxid de carbon și de alte gaze cu efect de seră nereglementate de Protocolul de la Montreal. Conferința părților examinează aceste informații în cadrul primei sale sesiuni, iar apoi în mod periodic, în conformitate cu articolul 7;
- (c) este necesar ca la calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră din surse și absorbțiile prin absorbanți în sensul literei (a) să se ia în considerare cele mai bune cunoștințe tehnice disponibile, inclusiv capacitatea efectivă a absorbanților și contribuția fiecăruia dintre aceste gaze la schimbările climatice. Conferința părților examinează și adoptă metodologiile utilizate pentru acest calcul la prima sa sesiune, iar în continuare le revizuieste în mod regulat;
- (d) Conferința părților examinează, la prima sa sesiune, dacă dispozițiile de la literele (a) și (b) sunt adecvate. Această examinare se efectuează ținând seama de cele mai bune informații științifice și evaluări disponibile privind schimbările climatice și impactul acestora, precum și de informațiile tehnice, sociale și economice relevante. Pe baza acestei examinări Conferința părților ia măsurile necesare, care pot include adoptarea unor modificări ale angajamentelor prevăzute la literele (a) și (b). În cadrul primei sale sesiuni, Conferința părților decide în privința criteriilor de aplicare comună, după cum se arată la litera (a). A doua examinare a dispozițiilor de la literele (a) și (b) se realizează până la 31 decembrie 1998 cel târziu și, în continuare, la intervale regulate stabilite de Conferința părților, până la îndeplinirea obiectivelor convenției;
- (e) fiecare dintre părți:
- (i) coordonează, după caz, cu celelalte părți, instrumentele economice și administrative relevante dezvoltate în vederea îndeplinirii obiectivului Convenției;
- (ii) identifică și examinează periodic propriile politici și practici care încurajează activitățile ce conduc la creșterea nivelurilor de emisii antropice de gaze cu efect de seră nereglementate de Protocolul de la Montreal, care ar apărea în caz contrar;
- (f) Conferința părților examinează, până la 31 decembrie 1998 cel târziu, informațiile disponibile în vederea adoptării deciziilor privind modificările adecvate ale listelor din anexele I și II, cu aprobarea părții în cauză;
- (g) orice parte care nu este inclusă în anexa I poate, în instrumentul său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare și, în continuare, în orice moment, să notifice depozitarului intenția sa de a fi obligată prin dispozițiile de la literele (a) și (b). Depozitarul informează ceilalți semnatori și celelalte părți cu privire la orice notificare în acest sens.
- (3) Țările dezvoltate părți și celelalte părți dezvoltate incluse în anexa II furnizează noi resurse financiare suplimentare pentru acoperirea tuturor costurilor convenite suportate de țările în curs de dezvoltare părți ca urmare a îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul articolului 12 alineatul (1). Acestea furnizează de asemenea resursele financiare necesare, inclusiv pentru transferul de tehnologie, țărilor în curs de dezvoltare părți pentru acoperirea tuturor costurilor suplimentare convenite antrenate de punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și asupra cărora țara în curs de dezvoltare parte și entitatea sau entitățile internaționale menționate la articolul 11 au convenit în conformitate cu articolul menționat anterior. La îndeplinirea acestor angajamente se ține seama de necesitatea ca aporturile de fonduri să fie adecvate și previzibile și de importanța împărțirii adecvate a efortului financiar între țările dezvoltate părți.
- (4) Țările dezvoltate părți și celelalte părți dezvoltate incluse în anexa II ajută, de asemenea, țările în curs de dezvoltare părți care sunt vulnerabile în mod deosebit la efectele adverse ale schimbărilor climatice să acopere costul adaptării lor la efectele în cauză.
- (5) Țările dezvoltate părți și celelalte părți dezvoltate incluse în anexa II iau toate măsurile posibile pentru promovarea, facilitarea și finanțarea, după caz, a transferului de tehnologii și know-how nepoluante către celelalte părți sau a accesului lor la acestea, în special pentru țările în curs de dezvoltare părți, cu scopul de a le permite aplicarea dispozițiilor convenției. În cadrul acestui proces, țările dezvoltate părți susțin dezvoltarea și consolidarea capacităților și a tehnologiilor în țările în curs de dezvoltare. Celelalte părți și organizațiile care sunt în măsură să facă acest lucru pot de asemenea facilita transferul de astfel de tehnologii.
- (6) Pentru îndeplinirea angajamentelor asumate în temeiul alineatului (2) anterior, Conferința părților permite un anumit grad de flexibilitate părților incluse în anexa I care se află în tranziție către economia de piață, pentru a le permite să facă mai bine față

schimbărilor climatice, inclusiv în ceea ce privește nivelul istoric ales ca referință al emisiilor antropice de gaze cu efect de seră nereglementate de Protocolul de la Montreal.

(7) Măsura în care țările în curs de dezvoltare părți își vor îndeplini efectiv angajamentele asumate în temeiul convenției va depinde de îndeplinirea efectivă de către țările dezvoltate părți a angajamentelor lor asumate în temeiul convenției privind resursele financiare și transferul de tehnologie și va lua în considerare faptul că dezvoltarea economică și socială și eradicarea sărăciei sunt primele și cele mai importante priorități pentru țările în curs de dezvoltare părți.

(8) În îndeplinirea angajamentelor prevăzute în prezentul articol, părțile studiază acțiunile necesare a fi întreprinse în temeiul convenției, inclusiv acțiunile privind finanțarea, asigurarea și transferul de tehnologii, pentru a răspunde nevoilor și preocupărilor specifice ale țărilor în curs de dezvoltare părți cauzate de efectele adverse ale schimbărilor climatice și/sau de impactul aplicării măsurilor de intervenție, în special asupra următoarelor:

- (a) țări insulare mici;
- (b) țări cu zone costiere joase;
- (c) țări cu zone aride și semiaride, zone împădurite și zone supuse degradării pădurilor;
- (d) țări cu zone predispuse la catastrofe naturale;
- (e) țări cu zone care pot fi afectate de secetă și deșertificare;
- (f) țări cu zone în care poluarea atmosferică urbană este foarte puternică;
- (g) țări cu zone în care ecosistemele sunt fragile, inclusiv ecosistemele muntoase;
- (h) țări ale căror economii depind în foarte mare măsură de veniturile obținute din producția, prelucrarea și exportul de combustibili fosili și de produse asociate cu o mare putere energetică sau din consumul acestor combustibili și produse;
- (i) țări fără ieșire la mare și țări de tranzit.

Conferința părților poate de asemenea să ia măsurile necesare, după caz, impuse de prezentul alineat.

(9) Părțile țin seama de nevoile specifice și de situația specială a țărilor celor mai puțin dezvoltate în acțiunile lor legate de finanțare și de transferul de tehnologie.

(10) În îndeplinirea angajamentelor asumate în temeiul convenției părțile iau în considerare, în conformitate cu articolul 10,

situația acelorora dintre ele, în special a țărilor în curs de dezvoltare părți, a căror economie este vulnerabilă la efectele adverse ale aplicării măsurilor de intervenție față de schimbările climatice. Acest lucru este valabil în special în cazul țărilor ale căror economii depind în foarte mare măsură fie de veniturile obținute din producția, prelucrarea și exportul de combustibili fosili și de produse asociate cu o mare putere energetică sau din consumul acestor combustibili și produse, fie de utilizarea de combustibili fosili, părțile respective confruntându-se cu dificultăți în ceea ce privește înlocuirea cu produse de substituție.

Articolul 5

Cercetarea și observarea sistematică

În îndeplinirea angajamentelor care le revin în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (g), părțile:

- (a) susțin și dezvoltă în continuare, după caz, programele și rețelele sau organizațiile internaționale și interguvernamentale al căror scop constă din definirea, realizarea, evaluarea și finanțarea cercetării, a colectării de date și a observării sistematice, ținând seama de nevoia de a reduce la minimum suprapunerea eforturilor;
- (b) susțin eforturile internaționale și interguvernamentale destinate consolidării observării sistematice și a capacităților și mijloacelor naționale de cercetare științifică și tehnică, în special în țările în curs de dezvoltare, și promovării accesului la date din zone care nu intră în jurisdicția națională și a analizei acestora, precum și a schimbului acestor date;
- (c) iau în considerare preocupările și nevoile specifice ale țărilor în curs de dezvoltare și cooperează pentru îmbunătățirea mijloacelor și a capacităților lor endogene de participare la eforturile menționate la literele (a) și (b) anterioare.

Articolul 6

Educarea, formarea și sensibilizarea publicului

În îndeplinirea angajamentelor care le revin în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (i), părțile:

- (a) promovează și facilitează la nivel național și, după caz, subregional și regional, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative naționale și în limitele capacităților lor respective:
  - (i) dezvoltarea și aplicarea de programe de educare și sensibilizare a publicului în domeniul schimbărilor climatice și al efectelor acestora;

- (ii) accesul public la informațiile privind schimbările climatice și efectele acestora;
  - (iii) participarea publicului la studierea schimbărilor climatice și a efectelor acestora și la dezvoltarea de intervenții adecvate; și
  - (iv) formarea de personal științific, tehnic și administrativ;
- (b) promovează și susțin prin intermediul cooperării, la nivel internațional și, după caz, prin intermediul organismelor existente:
- (i) elaborarea și schimbul de materiale educative și destinate sensibilizării publicului cu privire la schimbările climatice și la efectele acestora; și
  - (ii) elaborarea și aplicarea de programe de educație și de formare, inclusiv prin consolidarea instituțiilor naționale și prin schimbul sau detașarea de personal însărcinat să formeze experți în acest domeniu, în special pentru țările în curs de dezvoltare.
- (d) promovează și ghidează, în conformitate cu obiectivele și dispozițiile convenției, dezvoltarea și perfecționarea periodică a metodologiilor comparabile, asupra cărora urmează să convină Conferința părților, între altele, pentru elaborarea inventarelor de emisii de gaze cu efect de seră din surse și de absorbție a acestora prin absorbanți, precum și pentru evaluarea eficienței măsurilor de limitare a acestor emisii și de intensificare a absorbției acestor gaze;
  - (e) evaluează, pe baza tuturor informațiilor care îi sunt puse la dispoziție în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții, punerea în aplicare a convenției de către părți, efectele generale ale măsurilor adoptate în temeiul convenției, în special efectele asupra mediului, economice și sociale și impactul lor cumulat, precum și progresele obținute în realizarea obiectivului convenției;
  - (f) examinează și adoptă rapoarte periodice privind aplicarea convenției și asigură publicarea acestora;
  - (g) face recomandări privind toate aspectele necesare pentru aplicarea convenției;
  - (h) depune eforturi pentru a mobiliza resurse financiare, în conformitate cu articolul 4 alineatele (3), (4) și (5) și cu articolul 11;

Articolul 7

Conferința părților

- (1) Se instituie o Conferință a părților.
- (2) Conferința părților, în calitate de organism suprem al prezentei convenții, examinează în mod regulat aplicarea convenției și a celorlalte instrumente juridice conexe pe care le poate adopta și ia, în limitele mandatului său, deciziile necesare pentru a promova aplicarea efectivă a convenției. În acest scop, Conferința părților:
- (a) examinează periodic obligațiile părților și acordurile instituționale care decurg din convenție, având în vedere obiectivele convenției, experiența dobândită prin aplicarea acestora și evoluția cunoștințelor științifice și tehnologice;
  - (b) promovează și facilitează schimbul de informații privind măsurile adoptate de părți pentru a face față schimbărilor climatice și efectelor acestora, luând în considerare diversitatea situațiilor, responsabilitățile și mijloacele părților, precum și angajamentele lor asumate în temeiul convenției;
  - (c) facilitează, la cererea a două sau mai multe părți, coordonarea măsurilor adoptate de acestea pentru a face față schimbărilor climatice și a efectelor acestora, luând în considerare diversitatea situațiilor, responsabilităților și mijloacelor părților, precum și angajamentele lor asumate în temeiul convenției;
  - (i) instituie organisme subsidiare considerate necesare pentru aplicarea convenției;
  - (j) examinează rapoartele prezentate de organisme sale subsidiare și le furnizează îndrumare;
  - (k) hotărăște cu privire la și adoptă, prin consens, propriul regulament de procedură și regulile financiare proprii și ale tuturor organismelor subsidiare;
  - (l) solicită și utilizează, după caz, serviciile, cooperarea și informațiile furnizate de organizațiile internaționale și de organisme interguvernamentale și neguvernamentale competente;
  - (m) exercită funcțiile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor convenției, precum și celelalte funcții care îi sunt conferite în temeiul acesteia.
- (3) Conferința părților adoptă, în cadrul primei sale sesiuni, propriul regulament de procedură, precum și pe cele ale organismelor subsidiare instituite prin convenție; aceste regulamente includ procedurile de decizie în probleme pentru care convenția nu prevede încă o procedură. Aceste proceduri pot preciza majoritatea necesară pentru adoptarea anumitor decizii.

(4) Prima sesiune a Conferinței părților este convocată de secretariatul provizoriu prevăzut la articolul 21 și are loc în termen de cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei convenții. În continuare au loc sesiuni ordinare ale Conferinței părților o dată pe an, cu excepția cazurilor în care aceasta decide altfel.

(5) Sesiunile extraordinare ale Conferinței părților pot avea loc ori de câte ori aceasta consideră necesar sau la cererea scrisă a oricărei părți, cu condiția ca, în termen de șase luni de la comunicarea cererii de către secretariat, cel puțin o treime din părți să o susțină.

(6) Organizația Națiunilor Unite, agențiile specializate ale acesteia și Agenția Internațională pentru Energia Atomică, precum și orice stat membru al unei asemenea organizații sau având calitatea de observator pe lângă o asemenea organizație, care nu este parte la prezenta convenție, pot fi reprezentate în calitate de observatori la sesiunile Conferinței părților. Orice alt organism sau instituție națională sau internațională, guvernamentală sau neguvernamentală, competentă în domeniile acoperite de prezenta convenție, care a informat secretariatul cu privire la dorința sa de a fi reprezentată în calitate de observator la o sesiune a Conferinței părților, poate fi admisă, cu excepția cazurilor în care cel puțin o treime din numărul părților prezente obiectează. Admiterea și participarea observatorilor este reglementată de regulamentul de procedură adoptat de Conferința părților.

Articolul 8

Secretariatul

- (1) Se instituie un secretariat.
- (2) Funcțiile secretariatului sunt:
  - (a) organizarea sesiunilor Conferinței părților și ale organismelor subsidiare ale acesteia instituite în temeiul convenției și asigurarea serviciilor necesare acestora;
  - (b) sintetizarea și transmiterea rapoartelor care îi sunt prezentate;
  - (c) acordarea de asistență părților, la cerere, în special părților țări în curs de dezvoltare, pentru sintetizarea și comunicarea informațiilor prevăzute de prezenta convenție;
  - (d) pregătirea rapoartelor privind activitățile sale și prezentarea acestora Conferinței părților;
  - (e) asigurarea coordonării necesare cu secretariatele celorlalte organisme internaționale competente;
  - (f) adoptarea, sub supravegherea Conferinței părților, a dispozițiilor administrative și contractuale necesare pentru îndeplinirea efectivă a funcțiilor sale; și
  - (g) îndeplinirea celorlalte funcții de secretariat prevăzute în convenție și în oricare dintre protocoalele la aceasta și a oricăror altor funcții care i-ar putea fi atribuite de către Conferința părților.

(3) La prima sa sesiune ordinară, Conferința părților desemnează un secretariat permanent și adoptă dispozițiile necesare pentru funcționarea acestuia.

Articolul 9

Organismul auxiliar pentru consultanță științifică și tehnologică

- (1) Se înființează un organism auxiliar pentru consultanță științifică și tehnologică, însărcinat cu furnizarea în timp util Conferinței părților și, după caz, celorlalte organisme subsidiare ale acesteia, a informațiilor și avizelor necesare privind aspectele științifice și tehnologice ale convenției. Acest organism este deschis spre participare tuturor părților și este multidisciplinar. Este alcătuit din reprezentanți guvernamentali competenți în domeniile de specialitate vizate. Organismul raportează cu regularitate Conferinței părților asupra tuturor aspectelor activității sale.
- (2) Sub îndrumarea Conferinței părților și cu ajutorul organismelor internaționale competente existente, acest organism:
  - (a) furnizează evaluări privind situația cunoștințelor științifice din domeniul schimbărilor climatice și al efectelor acestora;
  - (b) pregătește evaluări științifice asupra efectelor măsurilor luate în aplicarea convenției;
  - (c) identifică know-how-ul și tehnologiile de vârf, inovatoare și eficiente, și oferă asistență privind mijloacele de promovare a dezvoltării și/sau de transfer al unor astfel de tehnologii;
  - (d) furnizează consultanță privind programele științifice, cooperarea internațională în domeniul cercetării și dezvoltării legate de schimbările climatice, precum și privind modalitățile și mijloacele de susținere a dezvoltării de capacități endogene în țările în curs de dezvoltare; și
  - (e) răspunde întrebărilor științifice, tehnice, tehnologice și metodologice pe care Conferința părților și organismele sale subsidiare i le-ar putea adresa.
- (3) Funcțiile și mandatul acestui organism pot fi dezvoltate ulterior de Conferința părților.

Articolul 10

Organismul auxiliar de aplicare

- (1) Se înființează un organism auxiliar de aplicare însărcinat să asiste Conferința părților la aplicarea și supravegherea efectivă a

convenției. Acest organism este deschis participării tuturor părților și este compus din reprezentanți ai guvernelor, experți în domeniul schimbărilor climatice. Organismul raportează Conferinței părților asupra tuturor aspectelor activității sale.

(2) Sub autoritatea Conferinței părților, acest organism:

- (a) examinează informațiile comunicate în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) pentru a evalua efectul global conjugat al măsurilor luate de părți având în vedere cele mai recente evaluări științifice privind schimbările climatice;
- (b) examinează informațiile comunicate în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) pentru a ajuta Conferința părților la efectuarea examinărilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (d);
- (c) asistă Conferința părților, după caz, la pregătirea și aplicarea deciziilor sale.

Articolul 11

Mecanismul financiar

(1) Se definește mecanismul însărcinat cu furnizarea resurselor financiare sub formă de subvenții sau în condiții avantajoase, inclusiv pentru transferul de tehnologie. Mecanismul funcționează sub autoritatea și coordonarea Conferinței părților, față de care răspunde și care stabilește politicile acestuia, prioritățile programului său și criteriile de eligibilitate legate de prezenta convenție. Funcționarea mecanismului este încredințată uneia sau mai multor entități internaționale existente.

(2) Mecanismul financiar este constituit pe baza unei reprezentări echitabile și echilibrate a tuturor părților în cadrul unui sistem transparent de gestionare.

(3) Conferința părților și entitatea sau entitățile însărcinate cu asigurarea funcționării mecanismului financiar convin asupra măsurilor necesare pentru aplicarea alineatelor anterioare, inclusiv cu privire la:

- (a) modalitățile prin care se asigură conformitatea proiectelor finanțate din domeniul schimbărilor climatice cu politicile, prioritățile programului și criteriile de eligibilitate stabilite de Conferința părților;
- (b) modalitățile potrivit cărora o anumită decizie de finanțare poate fi revăzută ținând seama de aceste politici, priorități ale programului și criterii de eligibilitate;

(c) prezentarea de către entitate sau entități a unor rapoarte regulate Conferinței părților privind operațiunile lor de finanțare, în conformitate cu principiul responsabilității sale stabilit în alineatul (1); și

(d) determinarea, în formă previzibilă și identificabilă, a valorii finanțării necesare și disponibile pentru aplicarea prezentei convenții și stabilirea condițiilor în care suma în cauză va fi reexaminată periodic.

(4) Conferința părților ia măsurile necesare pentru aplicarea dispozițiilor menționate anterior la prima sa sesiune, reexaminând și luând în considerare măsurile provizorii prevăzute la articolul 21 alineatul (3) și decide dacă aceste măsuri provizorii trebuie menținute. În următorii patru ani, Conferința părților examinează funcționarea mecanismului financiar și ia măsurile adecvate.

(5) Țările dezvoltate părți pot furniza de asemenea, iar țările în curs de dezvoltare părți pot obține resursele financiare legate de aplicarea convenției pe căi bilaterale, regionale sau multilaterale.

Articolul 12

Comunicarea informațiilor privind aplicarea

(1) În conformitate cu articolul 4 alineatul (1), fiecare parte furnizează Conferinței părților, prin intermediul secretariatului, următoarele informații:

(a) un inventar național al emisiilor antropice prin surse și al absorbțiilor prin absorbanți ale tuturor gazelor cu efect de seră nereglementate de Protocolul de la Montreal și, în măsura în care capacitățile sale o permit, prin metode comparabile care urmează să fie stabilite și promovate de Conferința părților;

(b) o descriere generală a măsurilor adoptate sau anticipate de parte pentru aplicarea convenției;

(c) orice alte informații pe care partea le consideră relevante pentru îndeplinirea obiectivului convenției și care este adecvat să fie incluse în comunicarea acesteia, inclusiv, în cazul în care este posibil, informații relevante pentru calcularea tendințelor emisiilor globale.

(2) Fiecare țară dezvoltată parte și fiecare dintre celelalte părți incluse în anexa I include în comunicările sale următoarele informații:

(a) o descriere detaliată a politicilor și a măsurilor pe care le adoptă pentru îndeplinirea angajamentelor sale asumate în temeiul articolului 4 alineatul (2) literele (a) și (b);

(b) o estimare exactă a efectelor politicilor și măsurilor prevăzute la litera (a) asupra emisiilor antropice de gaze cu efect de seră prin surse și asupra absorbției acestora prin absorbanți pe parcursul perioadei prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (a).

(3) În plus, fiecare țară dezvoltată parte și fiecare dintre celelalte țări dezvoltate incluse în anexa II includ detalii asupra măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 4 alineatele (3), (4) și (5).

(4) Țările în curs de dezvoltare părți pot propune, pe bază de voluntariat, proiecte de finanțare, precizând tehnologiile, materialele, echipamentele, tehnicile sau practicile necesare pentru punerea în aplicare a acestor proiecte, însoțite, în cazul în care este posibil, de o estimare a tuturor costurilor suplimentare ale acestora, a reducerii emisiilor și a absorbției de gaze cu efect de seră, precum și o estimare a beneficiilor rezultate.

(5) Fiecare țară dezvoltată parte și fiecare dintre celelalte țări dezvoltate incluse în anexa I prezintă prima comunicare în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a convenției pentru partea în cauză. Fiecare parte care nu este inclusă pe această listă prezintă prima sa comunicare în termen de trei ani de la intrarea în vigoare a convenției pentru partea respectivă sau după ce devin disponibile resursele financiare în conformitate cu articolul 4 alineatul (3). Părțile care se numără printre țările cel mai puțin dezvoltate sunt libere să aleagă data comunicării lor inițiale. Frecvența comunicărilor ulterioare prezentate de toate părțile este stabilită de Conferința părților, luând în considerare termenele de scadență diferite stabilite în prezentul alineat.

(6) Informațiile comunicate de părți în temeiul prezentului articol sunt transmise de secretariat cât mai repede posibil Conferinței părților și tuturor organismelor subsidiare competente. În cazul în care este necesar, Conferința părților poate dezvolta procedura de comunicare a acestor informații.

(7) Începând de la prima sa sesiune, Conferința părților dispune furnizarea unei asistențe tehnice și financiare țărilor în curs de dezvoltare părți, la cererea acestora, pentru sintetizarea și comunicarea informațiilor solicitate în temeiul prezentului articol, precum și pentru identificarea mijloacelor tehnice și financiare necesare pentru executarea proiectelor propuse și a măsurilor de intervenție adoptate în temeiul articolului 4. Această asistență poate fi furnizată de către celelalte părți, de către organizațiile internaționale competente și de către secretariat, după caz.

(8) Orice grup de părți își poate îndeplini obligațiile prevăzute în prezentul articol, sub rezerva conformării cu orientările adoptate

de Conferința părților și a notificării prealabile a acesteia, prin prezentarea unei comunicări comune, cu condiția ca aceasta să conțină informații privind îndeplinirea de către fiecare dintre aceste părți a obligațiilor sale individuale care îi revin în temeiul convenției.

(9) Informațiile primite de secretariat și desemnate ca fiind confidențiale de către partea care le-a prezentat, în conformitate cu criteriile care urmează să fie stabilite de Conferința părților, sunt sintetizate de secretariat în vederea protejării confidențialității înainte de a fi transmise oricărui dintre organismele implicate în comunicarea și examinarea informațiilor.

(10) Sub rezerva alineatului (9) și fără a aduce atingere dreptului oricărei părți de a face publice comunicările sale în orice moment, secretariatul pune la dispoziția publicului comunicările prezentate de părți în temeiul prezentului articol în momentul în care acestea sunt transmise Conferinței părților.

Articolul 13

Rezolvarea chestiunilor legate de aplicare

Conferința părților evaluează, în cadrul primei sale sesiuni, instituirea unui proces consultativ multilateral, care să fie la dispoziția părților, la cererea acestora, pentru rezolvarea chestiunilor legate de aplicarea convenției.

Articolul 14

Soluționarea litigiilor

(1) În cazul unui litigiu între una sau mai multe părți privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, părțile implicate caută o soluție pe calea negocierii sau prin orice alte mijloace pașnice, la alegerea lor.

(2) La ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezenta convenție sau în orice alt moment ulterior, o parte care nu este o organizație regională de integrare economică poate declara, printr-un instrument scris prezentat depozitarului, că acceptă ca obligatorii de plin drept și fără o înțelegere specială, pentru orice litigiu privind interpretarea sau aplicarea convenției, și în legătură cu orice parte care acceptă aceeași obligație:

- (a) supunerea litigiului Curții Internaționale de Justiție;
- (b) arbitrajul, în conformitate cu procedura care urmează să fie adoptată de Conferința părților, imediat ce va fi posibil, într-o anexă privind arbitrajul.

O parte care este o organizație regională de integrare economică

poate face o declarație cu efect similar privind arbitrajul, în conformitate cu procedura prevăzută la litera (b).

(3) Declarația făcută în temeiul alineatului (2) rămâne în vigoare până la expirarea sa potrivit dispozițiilor pe care le conține sau până la expirarea unei perioade de trei luni de la data depunerii notificării în scris a revocării acestei declarații la depozitar.

(4) Depunerea unei noi declarații, notificarea revocării unei declarații sau expirarea unei declarații nu afectează în nici un mod procedurile pendente la Curtea Internațională de Justiție sau la tribunalul arbitral, cu excepția cazului în care părțile în litigiu convin altfel.

(5) Sub rezerva alineatului (2), în cazul în care, la expirarea unui termen de 12 luni de la data la care o parte a notificat altei părți existența unui litigiu între ele, părțile în cauză nu au reușit să soluționeze litigiul prin mijloacele prevăzute în alineatul (1), litigiul este supus concilierii, la cererea oricăreia dintre părțile în litigiu.

(6) La cererea uneia dintre părțile în litigiu este creată o comisie de conciliere. Comisia este compusă din membri desemnați, în număr egal, de fiecare parte în litigiu și dintr-un președinte ales de comun acord de membrii numiți de fiecare parte. Comisia prezintă o recomandare, pe care părțile o examinează cu bună-credință.

(7) Conferința părților adoptă proceduri suplimentare de conciliere de îndată ce acest lucru este posibil, într-o anexă privind concilierea.

(8) Dispozițiile din prezentul articol se aplică în legătură cu orice instrument juridic conexe adoptat de Conferința părților, cu excepția cazului în care acesta prevede altfel.

Articolul 15

Amendamente la convenție

(1) Orice parte poate propune amendamente la convenție.

(2) Amendamentele la convenție se adoptă în cadrul unei sesiuni ordinare a Conferinței părților. Textul oricărei propuneri de amendament la convenție este comunicat părților de către secretariat cu cel puțin 6 luni înainte de reuniunea în cadrul căreia amendamentul este propus spre adoptare. Secretariatul comunică, de asemenea, propunerile de amendamente semnatarilor convenției și, spre informare, depozitarului.

(3) Părțile depun toate eforturile pentru a ajunge la un acord prin consens privind orice propunere de amendament la convenție. În cazul în care s-au epuizat toate eforturile în acest sens și nu s-a ajuns la un acord, amendamentul este adoptat, în ultimă instanță, cu o majoritate de trei pătrimi din numărul voturilor părților prezente și cu drept de vot. Amendamentul adoptat este comunicat de către secretar depozitarului, care îl transmite tuturor părților în vederea acceptării.

(4) Instrumentele de acceptare a unui amendament se depun la depozitar. Orice amendament adoptat în conformitate cu alineatul (3) intră în vigoare, pentru părțile care l-au acceptat, în a nouăzecea zi de la data primirii de către depozitar a instrumentelor de acceptare a cel puțin trei pătrimi din numărul părților la convenție.

(5) Un amendament intră în vigoare, pentru orice altă parte, în a nouăzecea zi de la data depunerii la depozitar de către partea în cauză a instrumentului său de acceptare a amendamentului în cauză.

(6) În sensul prezentului articol, „părțile prezente și cu drept de vot” înseamnă părțile prezente care exprimă un vot afirmativ sau negativ.

Articolul 16

Adoptarea și modificarea anexelor la convenție

(1) Anexele la convenție fac parte integrantă din aceasta și, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel în mod expres, orice trimitere la prezenta convenție constituie, în același timp, o trimitere la anexele la aceasta. Fără a aduce atingere dispozițiilor din articolul 14 alineatul (2) litera (b) și alineatul (7), anexele se limitează la liste, formulare și alte materiale descriptive cu caracter științific, tehnic, procedural sau administrativ.

(2) Anexele la convenție sunt propuse și adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 alineatele (2), (3) și (4).

(3) O anexă adoptată în conformitate cu alineatul (2) intră în vigoare pentru toate părțile la convenție la șase luni de la data la care depozitarul a comunicat acestor părți adoptarea anexei, cu excepția părților care au notificat în scris depozitarul în perioada respectivă cu privire la faptul că nu acceptă anexa. Anexa intră în vigoare pentru părțile care retrag notificarea de neacceptare după 90 de zile de la data primirii de către depozitar a retragerii respective notificări.

(4) Propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a modificărilor anexelor la convenție fac obiectul aceleiași proceduri ca și

propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor la convenție propriu-zise, în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(5) În cazul în care adoptarea unei anexe sau a unei modificări a unei anexe implică o modificare a convenției, anexa sau modificarea anexe nu intră în vigoare până la intrarea în vigoare a modificării convenției.

Articolul 17

Protocoale

(1) Conferința părților poate adopta protocoale la convenție în cadrul oricărei sesiuni ordinare.

(2) Textul oricărui protocol propus este comunicat părților de către secretariat cu cel puțin șase luni înainte de sesiunea în cauză.

(3) Cerințele privind intrarea în vigoare a oricărui protocol se stabilesc prin protocolul respectiv.

(4) Numai părțile la convenție pot fi părți la un protocol.

(5) Deciziile în temeiul oricărui protocol se adoptă numai de către părțile la protocolul în cauză.

Articolul 18

Dreptul de vot

(1) Fiecare parte la prezenta convenție dispune de un vot, sub rezerva dispozițiilor din alineatul (2).

(2) Organizațiile regionale de integrare economică își exercită dreptul de vot, în domeniile aflate în competența lor, dispunând de un număr de voturi egal cu numărul statelor lor membre care sunt părți la convenție. Aceste organizații nu își exercită dreptul de vot în cazul în care oricare dintre statele membre îl exercită pe al lor, și invers.

Articolul 19

Depozitarul

Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite este depozitarul prezentei convenții și al protocoalelor adoptate în conformitate cu articolul 17.

Articolul 20

Semnarea

Prezenta convenție este deschisă spre semnare pentru statele membre ale Organizației Națiunilor Unite sau ale oricărei agenții specializate a acesteia sau care sunt părți la statutul Curții Internaționale de Justiție și pentru organizațiile regionale de integrare economică, la Rio de Janeiro, în timpul Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind mediul și dezvoltarea, și în continuare, la sediul Organizației Națiunilor Unite de la New York, între 20 iunie 1992 și 19 iunie 1993.

Articolul 21

Dispoziții tranzitorii

(1) Funcțiile secretariatului prevăzute la articolul 8 sunt îndeplinite provizoriu de secretariatul instituit de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite prin rezoluția 45/212 din 21 decembrie 1990, până la sfârșitul primei sesiuni a Conferinței părților.

(2) Șeful secretariatului provizoriu prevăzut la alineatul (1) colaborează strâns cu grupul interguvernamental de experți pentru studiul schimbărilor climatice, astfel încât acesta să poată răspunde nevoilor de consultanță științifică și tehnică obiectivă. Pot fi consultate și alte organisme științifice competente.

(3) Fondul Global pentru Mediu al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu și al Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare formează entitatea internațională căreia îi este încredințată provizoriu funcționarea mecanismului financiar menționat la articolul 11. În acest scop, este necesar ca Fondul Global pentru Mediu să fie restructurat în mod adecvat, iar componența membrilor să devină universală, pentru a-i permite să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 11.

Articolul 22

Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea

(1) Convenția se supune ratificării, acceptării, aprobării sau aderării de către state și organizații regionale de integrare economică. Convenția este deschisă aderării din ziua următoare datei de la care aceasta va înceta de a mai fi deschisă pentru semnare. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare se depun la depozitar.

(2) Orice organizație regională de integrare economică care devine parte la prezenta convenție fără ca vreunul dintre statele

sale membre să fie parte la convenție este ținută de toate obligațiile prevăzute în prezenta convenție. În cazul organizațiilor având unul sau mai multe state membre care sunt părți la convenție, organizația și statele sale membre convin asupra responsabilităților care le revin în îndeplinirea obligațiilor asumate în temeiul convenției. În astfel de cazuri, organizația și statele sale membre nu își pot exercita concomitent drepturile care le revin în baza convenției.

(3) În cadrul instrumentelor lor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, organizațiile regionale de integrare economică declară întinderea competenței lor în ceea ce privește aspectele reglementate de prezenta convenție. De asemenea, aceste organizații informează depozitarul, care informează la rândul său părțile, asupra oricăror modificări relevante privind întinderea competenței lor.

Articolul 23

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta convenție intră în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii celui de-al cincizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

(2) Pentru fiecare stat sau organizație regională de dezvoltare economică care ratifică, acceptă sau aprobă convenția, sau care aderă la aceasta după depunerea celui de-al cincizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, convenția intră în vigoare în cea de-a nouăzecea zi de la data depunerii de către statul sau organizația regională de integrare economică în cauză a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), orice instrument depus de o organizație de integrare economică regională nu este considerat instrument suplimentar față de cele depuse de statele membre ale organizației respective.

Articolul 24

Rezerve

Nu poate fi făcută nici o rezervă la prezenta convenție.

Articolul 25

Denunțarea

(1) După trei ani de la data la care prezenta convenție a intrat în vigoare pentru o parte, respectiva parte poate oricând să denunțe această convenție printr-o notificare scrisă adresată depozitarului.

(2) Această denunțare intră în vigoare după expirarea unui termen de un an de la data primirii de către depozitar a notificării denunțării sau, ulterior, la data specificată în notificarea de denunțare.

(3) Orice parte care denunță convenția este considerată a fi denunțat, de asemenea, orice protocol la care este parte.

Articolul 26

Texte autentice

Originalul prezentei convenții, ale cărei texte în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt deopotrivă autentice, este depus la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

DREPT CARE, subsemnații, pe deplin autorizați în acest sens, au semnat prezenta convenție.

ÎNCHEIATĂ la New York, în a noua zi a lunii mai a anului o mie nouă sute nouăzeci și doi.

ANEXA I

Australia	Japonia
Austria	Letonia ^(a)
Belarus ^(a)	Lituania ^(a)
Belgia	Luxemburg
Bulgaria ^(a)	Norvegia
Canada	Noua Zeelandă
Cehoslovacia	Polonia ^(a)
Comunitatea Europeană	Portugalia
Danemarca	Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord
Elveția ^(a)	România ^(a)
Federația Rusă ^(a)	Spania
Finlanda	Statele Unite ale Americii
Franța	Suedia
Germania	Turcia
Grecia	Țările de Jos
Irlanda	Ucraina ^(a)
Islanda	Ungaria ^(a)
Italia	

---

^(a) Țări în tranziție spre economia de piață.

ANEXA II

Australia	Irlanda
Austria	Islanda
Belgia	Italia
Canada	Japonia
Comunitatea Europeană	Luxemburg
Danemarca	Norvegia
Elveția	Noua Zeelandă
Finlanda	Portugalia
Franța	Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord
Germania	Spania
Grecia	Suedia
	Statele Unite ale Americii
	Turcia
	Țările de Jos

ANEXA B

**DECLARAȚIA COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 22
ALINEATUL (3) DIN CONVENȚIA-CADRU PRIVIND SCHIMBĂRILE CLIMATICE**

În conformitate cu dispozițiile relevante din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, Comunitatea este competentă, împreună cu statele sale membre, pentru a acționa pentru protecția mediului.

În ceea ce privește domeniile acoperite de convenție, Comunitatea adoptă, atât în domeniul politicii sale de mediu, cât și în cadrul altor politici sectoriale, mai multe instrumente juridice, dintre care cele mai relevante sunt prezentate în continuare:

- Regulamentul (CEE) nr. 2008/90 al Consiliului din 29 iunie 1990 privind promovarea tehnologiilor energetice în Europa (programul Thermie) (JO L 185, 17.7.1990);
- Decizia 89/364/CEE a Consiliului din 5 iunie 1989 privind adoptarea unui program de acțiune comunitară pentru îmbunătățirea eficienței utilizării electricității (JO L 157, 9.6.1989);
- Decizia 91/565/CEE a Consiliului din 29 octombrie 1991 privind promovarea eficienței energetice în Comunitate (programul SAVE) (JO L 307, 8.11.1991);
- Regulamentul (CEE) nr. 1973/92 al Consiliului din 21 mai 1992 de constituire a unui instrument financiar pentru mediu (LIFE) (JO L 206, 22.7.1992);
- Decizia 89/625/CEE a Consiliului din 20 noiembrie 1989 privind:
  - un Program european în domeniul climatologiei și riscurilor naturale (EPOCH);
  - un Program european în domeniul științei și tehnologiei pentru protecția mediului (STEP) (JO L 359, 8.12.1989);
- Decizia 91/354/CEE a Consiliului din 7 iunie 1991 de adoptare a unui program comunitar de cercetare și dezvoltare tehnologică în domeniul mediului (1990-1994) (JO L 192, 16.7.1991);
- Directiva 92/6/CEE a Consiliului din 10 februarie 1992 privind instalarea și utilizarea dispozitivelor limitatoare de viteză pentru anumite categorii de autovehicule din cadrul Comunității (JO L 57, 2.3.1992);
- Regulamentul (CEE) nr. 2080/92 al Consiliului din 30 iunie 1992 de instituire a unui program comunitar de ajutor pentru măsuri forestiere în agricultură (JO L 215, 30.7.1992);
- Decizia 93/389/CEE a Consiliului din 24 iunie 1993 privind un mecanism de supraveghere a emisiilor de CO₂ și de alte gaze cu efect de seră pe teritoriul Comunității (JO L 167, 9.7.1993).

ANEXA C

**DECLARAȚIA PRIVIND APLICAREA DE CĂTRE COMUNITATEA ECONOMICĂ EUROPEANĂ A
CONVENȚIEI-CADRU A ORGANIZAȚIEI NAȚIUNILOR UNITE PRIVIND SCHIMBĂRILE CLIMATICE**

Comunitatea Economică Europeană și statele sale membre declară că angajamentul de limitare a emisiilor antropice de CO₂ prevăzut la articolul 4 alineatul (2) din convenție va fi îndeplinit în Comunitate, în ansamblul său, de către Comunitate și statele sale membre, în cadrul competențelor lor respective.

În acest sens, Comunitatea și statele sale membre reafirmă obiectivele stabilite în concluziile Consiliului din 29 octombrie 1990 și, în special, obiectivul stabilizării emisiilor de CO₂ până în 2000 la nivelul din 1990 în ansamblul Comunității.

Comunitatea Economică Europeană și statele sale membre elaborează o strategie coerentă pentru atingerea acestui obiectiv.
